

כוכבת — לאחר שהסיכומה להקפיא בית-יים את התפטרותה — להחרימ את הבוס שלה, יוסף בראל. כאשר רצה בראל לשוחח איתה, בעקבות התקרית האחרונה, ביקש מסגנו, ויקטור נחמיאס, לסור לחדרה ולבקש ממנה להיכנס אליו. "אין לי מה ל-דבר איתו", השיבה גליה בתקיפות נדירה. "שיכתוב לי. הארון הזה איננו ברמה שלי". הסגן הנבון העביר את התשובה המלכותית אל הבוס. זה חזר ושלה את ויקטור לגליה. זו חזרה וסירבה.

בלית ברירה, הרים בראל טלפון בעצמו, ביקש לדבר עם גליה. גליה ביקשה משכנה לשולחן לענות כי יצאה מהחדר. לאחר מכן שלחה היא שליח לבראל, הודיעה לו שאם יפנה אליה פעם נוספת, תזמין את המשטרה ותתלונן כי הוא מטריד אותה.

נראה שבשלב זה הבין בראל כי גליה איננה מעוניינת לשוחח איתו. הוא חדל מנסיונותיו להזמין אותה לשיחה.

יחסי עובדים מעוררים אינם דבר חדש בטלחיויה. גם כשאין שביתות, פורצים שם עובדים למנהלים, מנהלים לעמיתיהם, כולם מוצאים דרכם לעיתונות.

אלא שסיכסוך אחרון זה איננו סתם עוד אחד מהסיכסוכים הרגילים המעניינים את הציבורים כשגל דאשתך — מחוץ לשמך הפיקנטיות הכרוך בכל רכילות. אך סיכסוך שבקבותיו עלולה להיעלם מהמסך גליה סופר — שאני: בשביל הבוסים שלה, גליה היא אולי סתם קריינית נוספת, אחת מרבות. לרבות הצופים, היא כוכבת. לוא היו עובדי די הטלוויזיה נאלצים להתחשב בצופים, היו גם הם מבחינים בעובדה זו. מאחר שהצופים הם האלמנט האחרון בטלוויזיה, שיש להתחשב בו — הם יכולים להתעלם מכך.

זילזול

באזרח

זוהי, אולי, אחת הסיבות העיקריות למחלות הילדות האינסופיות של הטלוויזיה הישראלית — העושות רושם שתימשכנה גם הרבה מעבר לגיל הילדות. הידיעה הברורה של כל העוסקים במלאכה — שהמשכורת מובטחת, הגיבוב הוא לנצח, שאין כל צורך לעמוד בדרישות השוק, לתת לקונה תמורה בעד כסף.

הטכנאי המרשה לעצמו להקריין תרגום המופיע עשר שניות לפני הסרט — האחר ראי לתוכנית המרשה לעצמו להחליף בשיניה האחרונה סרט עלילתי, מבלי להודיע על כך מראש לרבות הצופים, שאולי נשאו במיוחד בבתיהם כדי לראות את הסרט שלא הוקרן — הבוס המרשה לעצמו לתייחס לשאם הכוכב יתפטר, לא תהיה לי בדיעה שאם הכוכב יתפטר, לא תהיה לי אכזבתם ולרוגום של מיליוני הצופים שום השפעה על פרנסתו — כל אלה היו מתייחסים למלאכתם אחרת, לוא היו יודעים שעליהם לספק למשל המיסים, המשלם את משכורתיהם, סחורה נאותה תמורת כסף. אלא שמה שנכון לגבי בעל מכולת ויצרן סבונים, איננו נכון לגבי יצרני הבידור הגדולים ביותר במדינה. אלו — רשאים ליתעלם מן הקונה.

אלמוג: "שימשיכו

להתגושש ביניהם"

התעלמות זו איפיינה, לפחות עד סוף השבוע את המנכ"ל שמואל אלמוג. למרות שידע על הפרשה — שלא התחילה את מול — לא מצא לנכון, דווקא במקרה זה, להתערב, השאיר לשני הצדדים להתגושש בצורה חופשית.

למרות דברי הנהלת הרשות, כי אלמוג קיבל את תלונתה של גליה ובודק את העניין. אלא שגליה סופר לא היתה מעוניינת להתגושש. כרגע, היא שוקלת עדיין את התפטרותה, עלולה, להגיש אותה כל רגע. לא חסרות לה הצעות אחרות, מפתות לא פחות מהטלוויזיה.

"היא לא מוכנה שיתעללו בה, והיא מוכנה בהחלט לפנות את מקומה, לאפשר לכמה מהפקידים החרוצים להופיע במקומה, אם הם רוצים", אמר עמיתה למחלקה. ואם הבוס של הטלוויזיה לא יתערב בסיכסוך — ומהר — זה כנראה מה שיקרה.

היחידה של הרומן הפורנוגרפי, על פני כל 178 עמודיו — ועשתה זאת בכל התנוחות המתקבלות על הדעת. אביה הרוחני נאלץ לגייס מצידו צוות מוגדל של יועצים משפטיים, כדי לעמוד בזרם של תביעות משפטיות על רקע של השחתת מוסר, אחרי שהגיע עניינו לערכאות זכה לשמוע בדצמבר 1969 את נשיא בית המשפט של דארמשטאט מכריז בקול: "לא אשם!" בעקבות ברברה. באו עתה צבע של דבש וסיפורים פריזאיים שמילאו את הנויות ה-

ומצטלם בפתח אחוזתו

עם סיארו הג'יסחרי

ספרים עד לעיפה. את מסע ההישגים לא שינתה גם קריאתו הנואשת של אותו אל מוני, שועק: "כאלה יצירות, יש להן רק תקנה אחת: שריפה!"

היתה זו דעת יחיד. שאר הגרמנים — ללא הכול מין, גיל ומעמד — ממשיכים בהסתערות הנהלה על תוצרתו של תעשיין הפורנוגרפיה, הממשיך ומציף את השוק בזרם בלתי פוסק של חומר פורנוגרפי — זרם שהפך אותו, תוך שנתיים קצרות, למלך. היתה זו דוגמה מעניינת כיצד העירום עשה מלך, ולא להיפך.

תעשיית

הפורנוגרפיה

ה איש נמוך הקומה בעל זקן התיש, הלבוש בולטיפי שבת ירוקה, עוב את טירתו המפוארת בטאונוס שלו. תוך דקות ספורות הגיע למשרדו בשווייטראסה מס' 3, עלה בזריזות לקומה השישית, התיישב ליד שולחן הכתיבה המרשים — וכבר החלו שומעים את קולו זועק בחמת זעם: "איזה צוות מחורבן עובד פה!"

יורג שרודר, 32, יצרן הפורנו הנוודע ביותר באירופה — ואגב גם המו"ל של ספרות שמאלנית בעולם — שוב ערך מהומות בעסק שלו. מאז מרץ 1969, התפשטה ממלכה שלו והתרחבה עד לאין-הכר. קשה להאמין, אבל רק לפני שנתיים שכן משרדו במרתף שכוח-אל בפרנקפורט. כיום, הוא רושם לזכותו בסיפוק מתזור שנתי של מיליון מרקים.

תושבי העיר מזכירים בחיוך איך נרדף שרודר ע"י תובעים כלליים, פקידי בית ה-

מלך הפורנוגרפיה של

גרמניה מציג את סחורתו-

משפט — וביהוד אנשי ההוצאה-לפועל, שניסו להתלבש על הדפוס החשאי שלו. היום מוזכר שמו ביראת-כבוד. "המלך הבלתי מוכתר של הפורנו".

שרודר נולד בברלין — בנו של היועץ המכובד יורג ולטר פאול שרודר, הפוליטיקה משכה אותו כבר מגיל צעיר. בן 15 היה בליגת הצעירים של ה.צ.ד.א. (הדמוקרטים הנוצרים), דבר שלא הפריע לו לעוף מבית-הספר בשל עצלנותו. הוא ניסה את מזלו בדיטלדורף, אבל עד מהרה פסק ברורות: "הלימודים נמאסו לי כמו צנון".

שרודר החליט כי מצא את יעדו בחיים. הוא התקשר עם מורים ז'ירודיה, האיש שיביא לאירופאים את הספרים המפולפלים וירקקים של חברת אולימפיה הפאריסאית. אבל הדבר אשר הוציא לאולימפיה הגרמנית את המוניטין הכל-אירופאי שלה, היה ספר צנוע בשם ברברה. "תמיד חשבנו כי אם נצליח לפוצץ את השוק — ישמעו את ההדים עד מוסקבה", אמר הנביא החדש. ברברה, הגיעה בת ה-12, היתה השכבנית